

Franciscus

Misschien denkt u bij u zelf ‘Gaat Augustinus op de vrome toer?’ Dat is niet direct de bedoeling, maar het kan er op uitdraaien. Ik begin wel aan deze hersenspinsel met een bepaald idee, maar ik weet (nog) niet waar het op zal uitdraaien.

In de eerste helft van deze oktobermaand valt Werelddierendag en dat is op de vierde dag. Dan is het in de Katholieke kerk de dag van Sint Franciscus, de jonge monnik die zoveel liefde voor de dieren had dat hij zelfs voor hen preekte. Hij staat erom bekend dat er zich veel vogels onder zijn gehoor bevonden. En als in die tijd de moderne communicatiemiddelen al hadden bestaan, dan zouden die vogels de inhoud van zijn preken al flink rond getwitterd hebben. Ik neem

tenminste aan dat het woord twitteren gebaseerd is op het gekwetter van de vogels als ze hun hoogste lied zingen. En dat kan ook niet anders, want de boodschappen van Franciscus zijn zelfs nu nog actueel. Niet alleen zijn liefde voor de dieren, maar ook die voor de zieke en arme mensen.

Dat was in feite niet zo vanzelfsprekend, want Franciscus stamde van goeden huize, die geen zorgen om geld had en een vrolijk leven leidde. Opeens zag hij echter ‘het licht’ en realiseerde hij zich dat er meer was dan ‘brood en spelen’ en veranderde hij van levenswijze. Hij werd geïnspireerd door de woorden van Jezus en richtte van daaruit zijn verdere leven in. Hoe dat liep weten we allemaal. En daarmee zou hij ook uitstekend in deze tijd passen, want er zijn in deze tijd ondanks alle decadentie nog steeds jonge lui, die het ‘licht zien’ en hun leven vervolgen volgens zijn regels. En ook anderen dan roomsen weet hij te boeien. Een aantal jaren geleden immers volgde een bekende Goesenaar zijn spoorde en trok per fiets via Corsica naar Assisi, waar hij ligt in een enorme kerk begraven en nog dagelijks duizenden mensen op bezoek krijgt. En waar veel mensen samenkomen, wil het geluid van al die stemmen nog al eens aanzwellen tot een machtig gedonder, dat denken tenminste de wachtlopende monniken, die dan rust in de tent roepen en dan zo luidkeels ‘Silenzio’ roepen dat dit geluid tot de hogere sferen waar Franciscus nu volgens de overlevering verblijft, doordringt. Hij zal zich daar beslist vrolijk om maken, want hij staat ook bekend als een ‘vrolijke Frans’.

En nu is er in de opperste gelederen van de Roomse kerkgemeenschap een nieuwe Franciscus verschenen. Na Benedictus XVI, zijn voorbeeld was ook een bekende monnik, mag Franciscus I nu dit wereldinstituut besturen. In de westers georiënteerde wereld heeft dit instituut met een zware crisis te kampen. Na de hoopvolle jaren van de 23ste Johannes als Paus werd de kerk steeds behoudender en strenger in de leer en kan er, figuurlijk geschreven dan, ‘geen lachje meer vanaf’. ‘Dit zijn de regels’ werd er van hogerhand gezegd ‘en zo zal het dan ook gaan’. Dat was tegen het zere been van velen, vooral ook in Nederland, want heel veel mensen voelden zich betrokken bij het reilen en zeilen van die gemeenschap. En we weten het. Velen pikten dat niet meer en verlieten in grote scharen het instituut. ‘De kerk loopt leeg’ werd er gezegd en dat was ook zo.

En dan verschijnt er op een dag, om het in kerkjargon te zeggen, ineens een nieuwe Franciscus op het toneel. Een oudere man uit Argentinië wordt door zijn collega’s in een geheime vergadering ineens tot hun opperste chef gekozen en mag dan andere kleren aan gaan trekken, n.l. een wit tenue. Hij is dan zo maar in een Paus en baas van alle roomsen ter wereld. Allerlei mensen vielen van hun stoel toen ze de naam van de nieuwe kerkchef hoorden en lezen, want ze hadden heel andere rood geklede lieden als mogelijke kandidaten voor het oppergezag genoemd. Maar zulke lieden worden juist niet gekozen.

De nieuwe Franciscus heeft zijn ‘witte broodsmaanden’ allang achter de rug, maar hij blijft het roomse kerkvolk en anderen die deze titel niet hebben, verbazen. Hij praat en doet heel

anders dan velen van zijn voorgangers. Het lijkt wel of de Franciscus van enkele eeuwen geleden, die overigens jong stierf, nu in deze oudere man terug is op onze werldebol. En hij spreekt de mensheid van deze tijd op dezelfde wijze toe zoals de vrolijke Frans van toen de vogels toesprak. Een simpele boodschap van liefde, eenvoud, zorg voor de armen en verdrukten en hoed u voor onnozele poespas. 'Er is meer dan voetbal' zei deze voetballiefhebber. Laten we hopen dat de 'nieuwe vrolijke Frans' wat minder van de regel en wat meer van de souplesse is. Het zou heel veel mensen een plezier doen.

Augustinus